

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 15-11-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPCALP
Sagsnr.: 1707513
Dok. nr.: 468705

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 18. oktober 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 81 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 81:

”Ministeren bedes oplyse, hvad grunden er til, at man i Danmark har tilladt læger fra EU, med kortere uddannelse end de danske læger, at arbejde i det danske sundhedsvæsen?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, som oplyser følgende:

”Reglerne om anerkendelse af læge- og speciallægeuddannelser er forankret i anerkendelsesdirektivet. Direktivet afløste en tidligere række fagspecifikke direktiver, og blev indført i dansk ret ved L111 2005-06¹. Implementering af direktivet er forankret i Uddannelses- og Forskningsministeriet.

I direktivet er der fastsat minimumskrav til speciallægeuddannelser, men ikke gennemført en totalharmonisering af læge- og speciallægeuddannelserne i EU.

Det fremgår således af præamblen til direktivet, at

”(19) Den frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for læger, ... bør være baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumsuddannelseskravene er harmoniseret. Adgangen i medlemsstaterne til erhvervet som læge, ... bør desuden være betinget af, at den pågældende har et bestemt uddannelsesbevis, som sikrer, at den pågældende har fulgt en uddannelse, som opfylder de fastsatte minimumskrav. Denne ordning bør suppleres af en række erhvervede rettigheder, som de uddannede erhvervsudøvere nyder godt af på visse betingelser.

(20) For at kunne tage højde for det særlige system for lægers ... erhvervsmæssige kvalifikationer og den tilknyttede fællesskabsret på området gensidig anerkendelse bør princippet om automatisk anerkendelse af læge-...specialer, som er fælles for mindst to medlemsstater, fortsat finde anvendelse for alle specialer, der er anerkendt på tidspunktet for dette direktivs ikrafttrædelse. I et forsøg på at forenkle ordningen bør udvidelsen af den automatiske anerkendelse af nye lægespecialer efter tidspunktet for dette direktivs ikrafttrædelse derimod begrænses til de specialer, der er fælles for mindst to femtedele af medlemsstaterne.”

¹ <http://www.ft.dk/samling/20051/lovforslag/l111/index.htm>

Anerkendelse af en europæisk speciallæge i medfør af anerkendelsesdirektivet medfører en ret til at modtage dansk speciallægeanerkendelse indenfor det pågældende speciale. Det er fortsat den ansættende myndigheds ansvar at sikre, at deres ansatte har de fornødne kompetencer til at bestride den stilling, vedkommende ansættes i.

Styrelsen for Patientsikkerhed har i pjecen "Ansættelse af sundhedsfagligt personale - Gode råd og præciseringer"² beskrevet det særlige ansvar og forpligtelse, der ligger hos den ansættende myndighed til at sikre, at samtlige læger har de faglige kvalifikationer, der kræves for at kunne bestride jobbet. Det fremgår bl.a. af pjecen, at arbejdsgiver altid bør sikre sig, at den sundhedsperson, der ansættes "samlet set må anses som værende egnet til stillingen" og at vurdering og eventuel kontrol i forbindelse med ansættelse foretages gennem interview og indhentning af referencer."

Jeg kan henholde mig til oplysningerne fra Styrelsen for Patientsikkerhed.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Camilla Lerager Pedersen

² <https://stps.dk/da/nyheder/2013/gode-raad-om-at-ansaeette-sundhedspersonale/~media/05F880EF344640A5ACFD255A8FB0AD3A.ashx>